

2. V prípade, že nie je možné podať výklad takej vnútroštátnej právnej úpravy, o akú ide vo veciach samých, spôsobom, ktorým sa zabezpečí jej súlad s článkom 7 smernice 2003/88 a článkom 31 ods. 2 Charty základných práv, má vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o spore medzi právnym nástupcom zosnulého pracovníka a jeho bývalým zamestnávateľom, povinnosť neuplatniť uvedení vnútroštátnu právnu úpravu a dbať na to, aby tento zamestnávateľ vyplatil uvedenému právnemu nástupcovi peňažnú náhradu z titulu platenej dovolenky za kalendárny rok, na ktorú vznikol nárok na základe uvedených ustanovení a ktorú si uvedený pracovník pred svojou smrťou nevyčerpal. Túto povinnosť má vnútroštátny súd na základe článku 7 smernice 2003/88 a článku 31 ods. 2 Charty základných práv v prípade, že ide o spor medzi takýmto právnym nástupcom a zamestnávateľom v postavení verejného orgánu, a na základe druhého z týchto ustanovení v prípade, že ide o spor medzi právnym nástupcom a zamestnávateľom, ktorý má postavenie jednotlivca.

(¹) Ú. v. EÚ C 53, 20.2.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 6. novembra 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Nemecko) – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin

(Vec C-619/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Organizácia pracovného času — Smernica 2003/88/ES — Článok 7 — Nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok — Vnútroštátna práva úprava stanovujúca stratu nároku na nevyčerpanú dovolenku za kalendárny rok a na peňažnú náhradu za uvedenú dovolenku v prípade, že pracovník nepodal žiadosť o dovolenku pred skončením pracovného pomeru)

(2019/C 16/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Sebastian W. Kreuziger

Odporkyňa: Land Berlin

Výrok rozsudku

Článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, v rozsahu, v akom z tejto právnej úpravy vyplýva, že pokiaľ pracovník nepožiadal o možnosť uplatniť svoj nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok pred dňom skončenia pracovného pomeru, dotknutá osoba automaticky a bez predchádzajúceho overenia toho, či jej zamestnávateľ skutočne umožnil, aby uplatnila svoj nárok na dovolenku pred uvedeným skončením, a to najmä tým, že ju náležite informoval, stráca dni platenej dovolenky za kalendárny rok, na ktoré mala podľa práva Únie nárok pri skončení tohto pracovného pomeru, ako aj súvisiaci nárok na peňažnú náhradu z titulu tejto nevyčerpanej platenej dovolenky za kalendárny rok.

(¹) Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017.